

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei. de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an 80 "		
Pe un pătrar de an 40 "		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

Din viața mucenicilor.

— Patruzeci de mucenici —

Icoane vii de dragoste, de credință și de bărbăție creștinească, sfinții patruzeci de mucenici dela Sevasta, sunt, — pentru neîntrecutele lor virtuți — îndreptarul de orice clipă al vieții noastre.

Patruzeci de mucenici! Patruzeci de jertfe aduse pe altarul credinței creștine.

Să vedem viața lor.

Era în preajma anului 320, pe vremea când Constantin cel Mare fusese convertit de către Domnul la „noua credință” despre adevărul și dumnezeirea căreia fiind încredințat și convins deplin, lăsă drum liber răspândirii creștinismului, ba chiar ocrotia fățiș pe creștini. De altă parte Liciniu nici nu voia să audă de astfel de libertate, ținând morțiș la răcăcica idolatrie păgână și nu se da înapoi dala chiar cele mai oribile orgii pentru reîntronarea lui.

În fruntea tuturor provinciilor din întinderea răsăritului său, stabilise guvernatori aspri, oameni sălbăciți în moravuri și porniți cu ură împotriva învățaturii creștine.

Un asemenea guvernator aprig, socotit ca cel mai zelos apărător al zeilor era voevodul Agricola al Sevastiei din Armenia.

În legiunea acestuia erau ca ostași, ca slujitori ai Cezarului și cei 40 de mucenici.

De neam, din Capadochia erau. Se numărau printre legionarii cei mai viteji, fiind în acelaș timp și creștini desăvârșiți, deplin desăvârșiți, în sfințele învățături ale Domnului, ceea ce ajuns și la urechile lui Agricola.

Chemați spre a-și da seamă de „păcatul lor”, nevoind a aduce după poruncă jertfă idoloilor, sunt aruncați în închisoare unde Mântui-

torul cercetându-i, îi întărește în credință cu cuvintele „Răbdarea noastră este mare, dar răbdați și vă nevoiți căci cel ce rabdă până la sfârșit, acela se va mântui”.

Încercări lingușitoare pentru a servi idolilor s'au mai făcut, dar hotărârea lor a rămas ne-strămutată, iar timpul șederii în închisoare, deși chinuți în cătușe, nu l-au folosit decât în a-și fereca credința, arătându-și dragostea lor pentru Iisus, nutrind în suflete nădejdea unei izbânzi mult grăitoare a sfintei credințe.

Ce frățietate evanghelică, ce iubire față de Domnul și ce nestrănutabilă hotărâre în fața și a ispitelor și a amenințărilor!

Licinii auzi de încăpățanarea cu care acești 40 de ostași stăruie în ideile lor și voi să se convingă dacă este cineva care în fața hotărârii sale să nu se supună.

Dar zadarnice i-au fost toate încercările, căci iată cam ce spuneau acești sfinți la toate amenințările cu care erau înspăimântați: „Trei vrăjmași s'au sculat asupra noastră: Liciniu, Agricola și Satana”. Va fi oare cu putință ca acești trei să poată birui o dreaptă și dumnezeiască credință din sufletele a 40 de ostași?

Să nu fie!

Fură condamnați a fi aruncați de cu seară în iezerul dela Sevastia pentru ca peste noapte înghetând să moară sub puterea gerului și a gheței.

Au primit sentința cu surâsul pe buze și graiurile lor îndreptau către ceruri cea mai caldă rugăciune plină de nădejdea mântuirii.

„Au doară în râuri te vei mânia Doamne sau în mare va fi pornirea mâniei Tale? Pentru că cel ce a plecat dela noi ca apa s'a vărsat și toate oasele i-s'au risipit. Dar noi nu vom depărta dela Tine, căci Tu ne vei învia și noi vom chema numele Tău. Pe Tine te laudă

toată făptura, pe tine cel ce umbli pe mare ca pe uscat și potolești valurile cele înfuriate, cel ce ai ascultat pe Sfinții tăi Apostoli, Doamne, ascultă-ne și pe noi ca să nu ne înghită viforul apei nici adâncul, că am sărăcit foarte. Ușurează-ne sarcina înghețului și alinează iuțimea văzduhului. Ajută-ne ca să nu ne rușinăm, ca să cunoască păgânii că spre tine am nădăjduit“.

Ce sfântă rugăciune!

O mai deplină curăție sufletească și o mai slăvită înălțare a spiritului către Dumnezeu nici că se poate. Atâtor chinuri și nenumăratelor torturi, la cari au fost supuși, ce le trebuia altceva decât o îndestulătoare hrană spirituală? Și această hrană ce poate fi altceva decât rugăciunea umilită pornită dintr'un suflet curat și o inimă evlavioasă!

În mijlocul unei băi de gheață unde fuse-seră aruncați spre a-și ispăși neclătirea credinței le trebuia o bae spirituală care să le încălzească sufletele și această bae au aflat-o prin puterea magică și sfântă a rugăciunii.

Intunerecul se lăsase de mult peste colinele Armeniei și în puterea acestei nopți înfiorătoare, din apa iezerului dela Sevasta 40 de glasuri slăbite de durerea trupurilor strânse de puterea gheții nu încetaseră a se ruga lui Dumnezeu.

Se spune, că unul din ostași cu numele *Filoction* nemai putând îndura grozăvia gerului năprasnic a eșit atară din ezer și întiând într'o bae de alături anume încălzită pentru a mări ispita a căzut mort. Dar, prin noapte, o abundență ploae de raze vii de lumină binefăcătoare s'a revărsat peste apele iazului și cu căldura lor au topit gheața aducând și somn adânc peste paznicii puși la veghe.

Unul d'într'ânșii însă nu dormea și ascultând rugăciunea și căldura terbinte a nădejzii pe care cei 39 mucenici rămași o nutreau încă, și în fața minunii săvârșită de sus, s'a aruncat în iezer întregind numărul de 40 strigând: „Și eu sunt creștin“. Măreață hotărâre! În sufletul său desigur se vor fi ivit zorii unei noi speranțe; Domnul a voit a se proslăvi prin fapta sa chemându-l la sine cu cuvintele: „Vino la mine, Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Cel ce vine la Mine nu va înseta niciodată“. (Ioan 14, 6).

A doua zi deodată cu revărsatul zorilor, Liciniu văzând minunea pe care sufletul său împietrit nu a înțeles-o, a dat ordin ca cei 40 de mucenici să fie arși până la cenușă.

Aceasta a avut loc la 9 Martie în anul pătimirii 320. Oasele lor, — cari nu au ars

prin minune, sub puterea flăcărilor — au fost aruncate în râul cel mai apropiat pentruca creștinii să nu le mai afle urma, de unde însă peste noapte episcopul Petru al Sevastiei, le-a adunat cu multă sârguință și creștinește le-a înmormântat în loc de cinste.

Aceștia sunt cei 40 de mucenici.

Să ne înălțăm sufletele! Iată în fața noastră avem atâtea vieți cari s'au jertfit fără precupețire pentru libertatea credinței noastre. Nimeni astăzi nu ne mai ferecă în cătușe pentru manifestarea acestei credințe și tocmai deaceia umbrele fără de număr ai domnia celorla ale martirilor, ne mustră pentru nețemeinicia credinței noastre și ușurătatea cu care ne vindem sufletul.

Înțelegând jertfa vieții lor, să le implorăm ajutorul atât de necesar astăzi.

Dimitrie Anuțoiu
preot.

Sectarismul în Banatul-Jugoslav.

(Continuare din Numărul 9)

Nazarenismul s'a înfipt în toate satele depe *pusta* Banatului-Jugoslav. Clubul lor e organizat atât de bine, încât își au casele lor proprii de rugăciune. În perioada aceasta, postbelică, autoritățile sârbești au luat măsuri drastice de reprimare, cecece a provocat și sciziunea lor în mai multe nuanțe, cu împrumuturi de cult dela alte secte ivite în partea locului, cum sunt *Sămbătarii* și mai recent *Advențiștii*.

Băjbăiala atâtor secte în *pustă* prezintă, pentru sectari, o desorientare sufletească, ce-i duce la lipsa de constanță confesională. Curiozitatea și dezechilibrul intern, e mobilul cel mai puternic, care împinge pe acești peregrini proteici de a oscila dela o sectă la alta. Un *antidot* binevenit e „*Oastea Domnului*“. Însă, numai așa putem concepe ființarea ei, dacă este direcționată de către preoți, cari să pună în lumină diferența ce există între ea și secte. Multe suflete cari bălăceau împotmolite în apele tulburi ale sectarismului și-au aflat odihna în „*Oastea Domnului*“. Vrednice de remarcat sunt, în această privință, satele: *Sân-Mihaiu* și *Doloave*, în care majoritatea „*ostașilor*“ o formează astfel de suflete ce erau pradă diferitelor secte. Iată, până unde poate să se extindă rolul „*Oastei Domnului*“ dacă e ame-

najată cu conștiințiozitate, *numai și numai de preot.*

O acțiune intensă de prozelitism, prin colportaj, este exercitată de *Adventiști*, cari cutreeră satele vânzând cărți și reviste, nu numai în limba sârbă, ci chiar și în limba românească. Focarul de difuziune le este *Zagrebul*, care comunică cu asociația adventistă din *București*, condusă de *Paulini*.

Dar, ceea ce ne lasă uimiți, e faptul regretabil și puțin explicabil: apariția *Studentilor în Biblie* în neașa comună românească, *Seleuș*. Elementul românesc din această comună ține cu întransigență la neam și biserică, ce-s întreșute atât de bine, încât o părăsire a uneia ar putea aduce inevitabil și părăsirea celeilalte.

Altă sectă o formează *Sămbătarii*, cari încă caută să se încuibeze.

Satele cele mai bătuite de plaga sectaristă sunt cele mixte și cele în care există vreun falimentat sau îmbogățit de America.

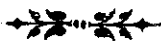
Satele dela *codru* sunt mult mai ferite, mulțumită atât faptului, că nu au conlocuitori de altă naționalitate, cât și caracterului național mai format și mai bine încheșat decât a celor dela pustă. Sporadic întâlnim plâpânde pâlpâiri, când mai vioale când mai palide.

Menționăm doar, că și satele din *nordul Banatului*, aparținătoare eparhiei *Aradului*, sunt bătuite de aceleași secte, pe cari le întâlnim în *pusta Banatului*.

Vrednic de amintit e faptul, că și reforma calendaristică a *cauzat* multe treceri în sânul sectelor sau dacă nu, întâmpinau preoții proteste ostentative din partea credincioșilor, cari nu voiau să prăznuiască sărbătorile după noua orânduire calendaristică. În unele sate sunt credincioși cari sârbează praznicile în bisericile sârbești dimpreună cu credincioșii acestei biserici după orânduirea calendarului vechi.

Toate acestea fiindcă poporul nu e încă *dumerit întru totul* de schimbarea aceasta subită.

A. U. D.

Pustiu....!

„Credința fără fapte, moartă este”. (Iacov 2, 17).

*Doar vorbe — am strâns în viața mea. Mi-e inima suspin
Și sufletul mi-e gol pustiu,
Iar cugetu-i tot adormit;
Și mântuire eu nu știu
De voi avea.
Doar vorbe — am strâns cu vai cu chin.*

*O faptă bună'n viața mea c'o am n'o pot a spune,
Că 'ntr' al vieții grâu frumos,
Am semănat neghină rea;
Doar vorbe fără vreun folos.
Iar azi mă străduesc cu trudă
Să secer vorbe fără rost, nu fapte bune.*

*Le văd pe toate 'n jurul meu și lăcrămând cerc în zadar,
S' acopăr mă gândesc
Trecut trist și plin de-amar
Prierduții ani azi mă silesc
Să văd înfricoșat
Și să mă 'ntreb de voi putea, avea la Domnul har!*

*Cu vorbe seci cum voi vedea în cale pe Iisus
Când Domnul slavei va veni,
La judecată să mă cheme,
O! Cum îl voi primi?....
Cu vorbe, fără roade?
Voi năzui să cer de Sus.*

*Greșala să mi-o spele.....
Și Domnul timpul cel pierdut,
Să-l șteargă-al vieții mele,
Și de acum voi încerca
Ca să prefac în fapte bune,
Din vorbe seci, viața mea.*

Preot Dimitrie Anuțoiu.

Poiana la 1 Martie 1931.

Despre suflet.

Ca niște tunete din ceriu vor fi căzut cuvintele Domnului, rostite în minunata Lui predică de pe munte în inimile celor ce-l ascultau. Și-L ascultau pe El mulți, căci în acest scop se suise pe munte, ca mai ușor să poată fi auzit.

Poporul deci — ca dealtfel și acum — doritor fiind de hrană sufletească, de cuvânt mângăitor, îl urma pe Iisus peste tot. Deosebirea zace în aceea, că deși doritor de Domnul, poporul nu-L mai caută pe El astăzi acolo unde

trebuie, unde este lăcașul Lui, în biserică. Și neavând cuvântul Domnului semănța cea bună, pământ bun, pământ de rodire, nici rodire nu va putea face. Căci — precum s'a mai zis — gândul și osteneala noastră o frământă numai grija de trupul nostru, de parcă acesta ar fi nemuritor, acesta comoara noastră, idolul, Dumnezeuul nostru!? Doamne, iar Tu, cunoscând această legătură a omului trecător cu bunurile trecătoare ale lumii acesteia, legătura lutului cu lutul, ai căutat să ridici preocuparea lor înspre cer, liniștindu-i în acelaș timp pe oameni cu aceea... *că paserile cerului nici seamănă, nici seceră nici adună în jitnițe, și Tatăl cel ceresc le hrănește pe dănele* (Matei VI, 26). Deci, *au nu sufletul mai mare este decât hrana și trupul decât haina?* Sufletul mai mare este decât orice lucru pământesc, căci el din loc superior pământului obârșește. Seamăn acestui suflet lumea nu-i poate da, căci asemea seamăn nu se găsește într'ânsa. În schimb lumea și puterile sale caută a-l coborî pe el în josnicia preocupărilor sale, a-l perverti, a-l nimici. Și Iisus aminte ne aduce de grija pentru suflet, când zice: *nu vă temeți de cei ceucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă, ci să vă temeți mai vârlor de cela ce poate să piardă și trupul și sufletul, în gheena.* (Matei X, 28).

Ce este omul fără de suflet? Omul fără de suflet asemenea unei lumi fără viață este; asemenea unei case fără oameni, unei chitare fără de strune. Omul fără de suflet nu mai este om, căci Făcătorul asemenea făptură răsvrătită n'a lucrat cu mâinile sale; iar omul cu sufletul bolnav nu trebuie să piardă nădejdea întru tămăduirea sa, căci nimeni piatră nu poate astăzi să ridice asupra lui: *toți suntem bolnavi sufletește?*

Toți câți ne numim drepți, nedrepți suntem, căci înșine judecători nu putem a ne fi; toți câți ne smerim, căutăm ca peste capul aproapelui nostru să ne înfăptuim socotelile; toți câți buni ne credem, uităm răutatea noastră cea de toată ziua, uităm cuvintele lui Iisus — exemplul modestiei și a toată desăvârșirea — când răspunzând celui ce-L agrăise *Invățătorule bune*, i-a zis: *ce-mi zici bun? Nimenea nu este bun fără numai unul Dumnezeu* (Marcu X, 17, Luca XVIII, 18 și Matei XIX, 16).

Deasupra tuturor păcatelor străjuește iarăș, ca un demon al răului, ipocrizia noastră, nesinceritatea! Iar evangeliile sfinte, cât de mult și de curat ne înfățișează sinceritatea! De am cerceta slujbele dumnezeiești, am avea atâta prilej să auzim despre fapte isvorite din sinceritate și tărie sufletească. Și oare acestea se descoper nouă numai spre a ni se spune ceva, sau cu scopul de a învăța dintr'ânsele, a le aplica la

viața de toate zilele. în faptele noastre?! *Au Christos s'a răstignit în zadar, au sângele Lui în zadar a curs?*

Dacă suntem nevrednici, dacă suntem răi, fățarnici, atunci să nu așteptăm milă, ori bună-tate, ori dragoste. Răutatea, nevrednicia, fățarnicia păcate sunt, iar *plata păcatului este moartea!* (Romani VI, 23)

Moartea... Iar noi moarte vrem sau viață; tămăduirea sufletului sau distrugerea lui în focul gheenei?! — Neapărat, urmarea faptelor noastre moartea ar fi, moartea pe care n'o dorim dar care este răsplata faptelor noastre; căci dacă drept fiind, Mântuitorul Christos a suferit, cu cât mai mult noi răii și nedrepții vom suferi? — Bunătatea, mila și iertarea lui Dumnezeu sunt însă nemărginite; El trece cu vederea multe, iertarea Lui covârșește nemernicia noastră și *pe cel pocăit îl iartă și în al doisprezelea ceas.*

Să nu măi întârziem dar a zăbovi în păcat; să nu respingem mântuirea ce se îmbie sufletului nostru; să nu lăpădam dela el miraculoasele leacuri, venite din vistieriile cele bogate ale milostivului Dumnezeu, ci asemenea fiului celui pierdut, hotărîre de îndreptare luând, să ne întoarcem din drumul pierzător de suflet. Și precum acela *încă departe fiind, l-a văzut tatăl lui și i-s'a făcut milă și alergând... l-a sărutat pe el*, așa noi, așteptați vom fi în cereasca împărăție, gătită celor drepți, de cătră Tatăl luminilor și al îndurării!

Predică*)

„Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor ca văzând ei faptele voastre cele bune să se preamărească Dumnezeu Tatăl”. (Matei V, 16)

Prea iubiți Frați!

Inimile noastre încă saltă de bucurie că nu cu mult mai nainte ne-am învrednicit a auzi vestea cea minunată: Christos se naște, măriți-L, Christos din ceriuri, întâmpinați-L.

Vreme îndelungată, veacuri după veacuri s'a tot spus El vine, El vine. Părinții Izraelului așteptau venirea lui Mesia celui de mult făgăduit și doreau arătarea Lui. Vestirile despre venirea lui Mesia multă vreme au fost pentru Israil ca stelele în mijlocul nopții. În sfârșit s'a împlinit proorocia Isaiei. Ceasul venirei a bătut și cel de mult așteptat s'a ivit. Când Iisus s'a gătit să-și lase strălucirile ceriului asta a însemnat ca pământul să se veselească, marea să se zbuclume, dealurile și munții să salte de bucurie și mai nainte de toate oamenii să tresare la venirea lui Mesia, a Mântuitorului, a Fiului lui Dumnezeu.

*) Rostită de preotul Remus Cloambeș din Racovița în 12 Februarie a. c. în biserică din Buziaș înaintea preoției din tractul protopresbiteral al Buziașului întrunită la conferință preotească. (La chemarea Duhului Sfânt.)

Iată care a fost gândul puterilor cerești.

Durere, a fost însă altfel. „Într'ale sale a venit și ai săi pe El nu l-au primit.” Când Domnul Iisus s'a născut era noapte, beznă în natură, și poporul lui Israel rătăcea în întuneric. Un inger a fost primul vestitor al nașterii Lui și oștile cerești l-au preamărit prima oară cu cântecele lor cele cerești, iar animalele blânde îl încălzeau cu suflarea lor.

Păstorii cei blânzi cari își pășteau turmele lor s'au mirat de această vedenie neobicinuită și alergând s'au grăbit să se incline împreună cu ingerii înaintea celui ce avea să fie răscumpărătorul celor umili, săraci și oropsiți de toți. Animalele reprezintă natura, iar poporul este reprezentat prin păstori, după cari vin cei trei magi, reprezentanți ai științei Orientului, fapt ce înseamnă că descoperirea desăvârșită este recunoscută de către vechile religii.

După nașterea blândului Mântuitor, părinții dumnezeescului prunc îndeplinesc toate ale legii vechi, ca să se îndeplinească ceea ce însuși Mântuitorul zice despre sine: „N'am venit să stric legea ci s'o îndeplinesc”.

Părinții de bună voe îl duc să se taie împrejur după legea veche. Îl închină în biserică și pruncul crește cu Duhul și înțelepciunea înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor.

Cele 40 de zile de singurătate în pustie sunt ultima pregătire a lui Iisus, după care își începe activitatea sa mesianică.

Adevărurile învățate de Iisus trebuie trâmbițate și lățite în toată lumea, ca nimenea să nu spună că nu l-a auzit. Coborând pe marginea apelor și-a ales învățăcei dintre pescari, nu din întâmplare, ci pentru că ei sunt răbdători, negrăbiți, modești, curați la suflet și la trup, își spală mâinile în apă, iar sufletul în singurătatea pescuitului. Acestora numai o singură dată le grăește să-i urmeze și ei lăsând toate ale lor, din vânători de pește se fac vânători de oameni, urmând stăpânului, care a venit să aprindă un foc în sufletul umanității, — focul dragostei. Ca un bun și de oameni iubitor a venit, împrăștiind cu neasemănată dărnicie bunătața. Celor bolnavi le-a fost doctor, tuturor celor ce au crezut și i-au urmat, Mântuitor.

În chipul acestei virtuți s'a pogorit între oamenii că Dumnezeu dragoste este: „Între ai săi a venit și a, săi pe dânsul nu l-au cunoscut”. Jidovii după ce l-au prins și l-au batjocurit, l-au răstignit ca pe un surpător de lege, pe El, care singur a fost plinitor al legii lui Dumnezeu. Și lumea-l răstignește zi de zi. Pe o cruce mare, monstruos de mare, cu brațele întinse dela pământ la cer și dela o margine a lumii la alta.

Iată lumea cum s'a purtat față de mielul lui Dumnezeu carele a venit să ridice păcatele lumii, și tot așa se poartă și azi față de cel blând și fără de păcat.

Dar de ce era nevoie de pogorirea, de întruparea, de umilinta și de moartea Fiului lui Dumnezeu? Ne-o spune sf. Evangelist Ioan (cap. 3) „Pentru aceasta s'a arătat Fiul lui Dumnezeu, ca să sfărâme lucrările diavolului. Așa a iubit Dumnezeu lumea, încât și pe Fiul său cel unul născut l-a dat, ca tot cel ce crede întru el să nu piară, ci să aibă viață vecinică.”

Aducându-se pe sine Fiul lui Dumnezeu jertfă de bunăvoie, a murit ca după trei zile să învieze ca un Dumnezeu biruind spaimile morții. Invierea lui Iisus Christos din morți garantează prețul sângelui vărsat pe cruce pentru noi, **dă puteri miraculoase apei sfântului**

Botez, pecetluște minunea sfintei Euharistii. Inviind Domnul din morți, ne promite trimiterea Duhului Sfânt, care va fi cu noi până la sfârșitul veacului. Ne-a făcut învățători popoarelor și ne-a incredințat vistieria Tainelor mântuitoare, ne-a dat putere să priveghiem ca popoarele să umble în calea învățăturilor date, să le păstori și să le împărtășim cu sfințele Taine. Mântuitorul ne-a făcut în biserică Lui: învățători, preoți și păstori. Ne-a poruncit zicând: „Mergând învățați toate neamurile botezându-i pe ei în numele Tatălui, și a Fiului și a Sfântului Duh, învățându-i pe ei să păzească toate câte, am poruncit vouă și iată eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului (Matei 28, 19 20). Dar Iisus a mai dat apostolilor săi duh nebirit, le-a dat puteri să înfrunțe și să răstoarne toate piedicile și toate urgiile stărnite împotriva lor. Lucrând împreună cu Duhul Sfânt ei au ridicat în văzul păgânătății biserica creștină.

Ce chemare frumoasă și sublimă să fi în serviciul celui ce cu exemplul vieții și cu învățăturile sale a zguduit lumea din temelie, a întunecat soarele, a despiciat petrele și pe cei morți i-a inviat. Ce slujbă măreață. În cartea lui Iov se zice „Nimic nu este pe pământ asemenea lui făcut”. Dumnezeu este în cer, oamenii pe pământ, iar preotul în mijloc între oameni și Dumnezeu. Dumnezeu este părintele luminilor, oamenii sunt întru întuneric, iar preotul trebuie să fie lumina lumii, sfeșnic prin care se luminează creștinii. Ce putere pământească s'ar putea asemăna puterii preotești? Nu și pe împărați îi covârșește preotul. Puterea împăratului este pământească, a preotului dumnezeiască. Împăratul lumesc are putere asupra trupurilor, preotul asupra sufletelor. „Ce chemare sublimă să fi considerat ca simbol al sfințeniei, cel mai îndreptățit conducător al poporului, prezența ta înalță sufletele, deschide inimile, alină durerile, mărește bucuriile, pretutindeni ești dorit și chemat”. Și dacă se întâmplă ca lumea să ne și urască, să fim mândri că suntem urâți pentru Christos, să fim fericiți că primim ofense pentru numele Aceluia care a fost atât de mult ofensat, hulit și batjocorit fără vină, și totuși a rămas cu fața și sufletul senin la toate insultele. Mântuitorul zice: „Dacă-mi slujește cineva să-mi urmeze și unde sunt eu, acolo va fi și slujitorul meu” (Ioan 12²⁶). „Și oricine nu ia crucea și nu 'mi urmează mie, nu este vrednic de mine” (Matei 10²⁶). Să ne aducem aminte de cuvintele sf. Ap. Pavel în epistola I către Corinteni cap. 4. „Și ostenim lucrând cu mâinile noastre; ocărăți fiind — grăim de bine; izgoniți fiind — răbdăm; huliți fiind — mângăiem; ca niște gunoi ne-am dat lumii, tuturor lăpădătură suntem până acum”.

Să urmăim fraților drumul luminat de steaua Evangheliei, să umblăm noi după luminile Evangheliei, ca să neargă lumea după luminile noastre. Să dăm dovadă că cuvintele Mântuitorului: „Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând ei faptele voastre cele bune, să mărească pe Tatăl vostru cei din ceruri”, nouă ne sunt rostite.

Fraților! Văzând măreția acestei chemări sfinte, să medităm cu toți asupra vieții noastre petrecute până acum.

Desbrăcați un moment de obiceiurile și practica zilnică a vieții noastre și trimiși în fața înaltelor idealuri profesate de Christos, inima ni-s'ar frânge de rușine și mintea omenească nu ar găsi judecata, de a osândi viața noastră.

Cu multă durere sufletească îndrăznesc să o spun că parcă nouă ne sună cuvintele Mântuitorului adresate

saduceilor: Vă rătăciți neștiind scripturile nici puterea lui Dumnezeu, iar fariseilor le zice: „Vai vouă cărturarilor și fariseilor fățarnici, că mâncați casele văduvelor. Povățuitori orbi, cari strecurați făntarul înghițând cămila. Vai vouă că curățați paharul și blidul din afară, iar din lăuntru sunt pline de jefuiri și nedreptăți. Și demascându-le putreziciunea internă le zice: Vai vouă că vă asemănați mormânturilor celor spoite, cari din afară se arată frumoase, iar dinăuntru sunt pline de oasele morților de toată necurătenia“.

Sf. Ap. Pavel zice în Epistola către Romani 3²¹⁻²⁴. „Deci tu care înveți pe altul, pe tine însuși nu te înveți. Care predici nu fura, furi. Care zici nu săvârși adulter, săvârșești adulter. Tu care te lauzi cu legea necinstești pe Dumnezeu prin călcarea legii. Pentru că numele lui Dumnezeu din pricina voastră este defăimat între neamuri. Bicjul cel mai usturător pe care Mântuitorul îl împletește și îl zvarle cu greutatea de trăznet peste fărădelegile Fariseilor și a Cărturarilor ne așteaptă și pe noi.“

Suntem departe de înțelesul adânc și aplicarea în viață a învățăturilor evanghelice!

Iisus a murit odată pentru toată lumea și de câte ori îl ucidem noi astăzi, prin faptele noastre! De câte ori aducem jertfă cu inimă scârnavă, cu sufletul plin de tot felul de murdării. Ni-e groază de noi înșine.

Trebue să urmărim pilda Răstignitului de pe Golgota, care a fost blând și a toate iertător cu o lume întreagă, iar aspru la lovire cu ceice au necinstit casa Tatălui Său.

Prea iubiți frați! Nu uitați că nici o refacere nu e cu puțință decât atunci când cuvântul e însoțit de faptă; țineți bine minte că lumea n'are în nimeni mai puțină încredere decât în aceia, cari spun una și fac alta. Nu uitați că blândul Iisus a învins, fiindcă cuvântul a fost nedespărțit de faptă, că refacerea ce a pornit-o a fost pecetluită cu sângele său. Nu uita iubite frate că de câte ori eși din drumul bătătorit, ești primit cu petri.

Cerul nu se va putea înoi deasupra noastră, norii amenințatori cu primejdii nu vor putea fi spulberați de pe orizontul vieții noastre sufletești, decât prin faptele credinței și ale virtuților creștinești.

Să înțelegem și să simțim, că în lupta pe care o dăm avem să umblăm cu pază nu ca nește neînțelepți (Ap. Pavel Ef. V¹⁵) cum ne învață apostolul Pavel, iar Iisus zice: „Iată eu vă trimit pe voi ca oile în mijlocul lupilor. Deci fiți înțelepți ca șerpii și blânzi ca porumbeii“ (Matei X¹⁶). „Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, că văzând ei faptele noastre cele bune să se preamărească Dumnezeu Tatăl“.

Duhul Tău cel sfânt Doamne care l-ai făgăduit și l-ai trimis peste sfinții Tăi Apostoli pe cari l-ai trimis la binevestire și printrânșii lumea ai vânat, trimite-L și peste noi iubitorule de oameni, Doamne, Mărire Ție.

Remus Cloambeș
paroh

ȘTIRI

Hirotoniri. Prea Sfințitul nostru episcop a binevoit a săvârși zilele trecute următoarele hirotoniri: *Ioan Simu* de preot pentru parohia *Moniom*, *Cornel Țucu* pentru *Zorlențu-mic*, *Iova Drăghina* pentru *Buchiu* și *Romulus Pop* de capelan cu drept de succesiune pe lângă neputinciosul preot *Nicolae Popa* din *Foeni*.

Societatea femeilor ortodoxe din Loc, cu intrarea în Marele Post al Învierii Domnului și-a început activitatea cultural-moralizatoare. Seria conferințelor — împreunate cu Vecernie — a deschis-o părintele Protopresbiter, consilier referent eparhial *Romul G. Ancușa* dezvoltând cuvintele evangelistului *Întru ai săi a venit și ai săi pe Dânsul nu l-au cunoscut*. Corul Catedral a executat pe lângă responsorii, și o bucată corali.

Domnul președinte al Asociației corurilor și fanfarelor din Banat a adresat următoarea scrisoare de mulțumită pentru participarea Societății corale din Caransebeș la inmormântarea măestrului Vidu la Logoj: No. 5/1931.

Dragă Domnule Vlad!

În durerea mea, de pierderea celui mai valoros și iubit prieten și tovarăș de aproape 35 ani în munca pentru organizarea societăților noastre corale și pentru prosperarea muzicii bănățene, care a fost neuitatul Vidu, — dar și obosit cum eram, n'am mai putut prinde prilej să Vă felicit atât pe D-Ta cât și pe fratele Bancea, și să Vă mulțumesc pentru frumoasa manifestație a Soc. corale, a tradiționalului oraș Caransebeș, condusă cu atâta dragoste de actualul ei diriginte.

În bucuria ce o resimt, — în calitate de președinte al Asociației, — grăbesc să Vă rog, a transmite st. membrii ai societății, dame și domni, sincerele noastre felicitări, rugându-Vă pe toți, a păstra *nealinsă* această asocieră și încheiere firească și necesară a cântăreților, forțe eminate, ca voce și ansamblu — în felul, cum V'ați prezentat, în deplină armonie și frățietate, de dragul cântecului bănățean, pentru care suntem datori a urma pilda celor mai mari ai noștri.

Să trăiți!

Timișoara, 12 Februarie 1931.

Prof. Iosif Velceanu
președinte.

Pentru „Piatra Scrisă“ a donat un anonim suma de 1000 lei. Dumnezeu să-i răsplătească această faptă bună!

† **Alexandru Blașiu** veteranul nostru preot din Sușca (Valea Dunării) a adormit în Domnul zilele trecute. Odihnească în pace!

Moarte ciudată. Ziarele din Budapesta anunță, că judecătorul Buzath Péter a încetat subit din viață, în sala de ședințe a Tribunalului pe când vorbea cu advocații părților despre moartea subită a unui judecător, coleg și prieten cu el.

Cazul a stârnit multă senzație.

Convocare.

Domnii acționari ai societății Depozitul de Bere „Dacia” sunt invitați la a

IV-a adunare generală ordinară

care se va ține în Caransebeș la 25 Martie 1931, la ora 10 a. m. în biroul depozitului.

Ordinea zilei.

1. Alegerea a doi acționari pentru autentificarea protocolului.

2. Raportul Direcțiunii și al cenzorilor despre anul de gestiune expirat.

Pertractarea bilanțului. Darea absoluturului. Decidere referitor la descrierea pierderii.

3. Alegerea consiliului de administrație și a cenzorilor.

4. Eventuale propuneri anunțate în conformitate cu statutele.

Caransebeș, la 5 Martie 1931.

Direcțiunea.

N. B. Conform statutelor, acționarii cari doresc a lua parte la adunarea generală, personal, sau prin plenipotențiații lor, sunt obligați ca înainte de ținerea adunării generale cu 8 zile să depoziteze acțiunile lor împreună cu cupoanele scadente la cassieria noastră.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș

Nr. 1037 Port. 1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 2094/1929 efectuându-se execuțiunea la 11 August 1930 în favorul următorului Cârpan Dimitrie din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Dimitrie Novacescu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 1500 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedate cari s'au prețuit în 3200 Lei — bani și anume: una masă cu patru scaune, un cufăr de voiaj de piele, două cufere de voiaj de paie, un garderob uzat, una mașină de cusut uzată „Singer”, una dormeză, una noptieră, un garderob se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 4805/1930 G. pentru încasarea creanței de 1500 Lei — bani capital cu 13½% interese din 20 Martie 1929 și spesele de 1077 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 20 Martie 1931 la orele 11 a. m. în comuna Caransebeș la locuința următorului** și toți aceia cari au voie de a cumpăra, sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus în baza art. 107, 108, din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a Legii LX din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 23 Februarie 1931.

Șef Portărel Radulescu

Judecătoria rurală Teregova inst. c. f.

Nr. 252/1931 c. f.

Extras din publicațiune de licitațiune cu condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de următoarea Banca Craina inst. de Credit economii cu reședința în Teregova contra următorului Ion Raiescu Erimescu, la cererea următoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională asupra 1/2 părți din imobilele înscrise în c. f. a comunei Luncavița Nr. casei 101 pag. 301 N. t. 250 Urzicari, 533 stj. p. în valoare de 1000 Lei, 1/2 parte n. t. 249 Urzicari 1 jug. 725 stj. p. în valoare de 3000 Lei 1/2 parte drept de moară de 1/12 parte pag. 138, în valoare de 200 Lei, 1/2 parte pentru încasarea creanței de 10900 Lei capital interese de 15% dela 15 Aprilie 1930 spese de proces și de executare de 3098 Lei fixate până acum, spese de 764 Lei fixate acum pentru cereerea de licitațiune precum și pentru încasarea creanței de 12000 Lei, capital și accesorii a Băncii Poporale filiala în Teregova și de 5224 Lei și accesorii a lui Deonesie Careba, din Verendin pe care îi declară de aderenți.

Fixează termenul pentru ținerea licitațiunii pe ziua de **19 Mai 1931 ora 9 a. m.** la casa comună a comunei Luncavița. Condițiunile de licitație se fixează după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu un preț mai mic de două treimi din prețul strigării.

2. Cei cari voiesc se liciteze sunt datori se depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție de 10% din prețul strigării în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat ori se predea aceluiași delegat chitanța de depozitarea prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație.

Teregova la 4 Februarie 1931.

A. Comoroșan m. p.
judecător

I. Bica m. p.
dir. cf.

Pentru conformitate:

I. Bica director cf.

Tipografia și Librăria Diecezană Caransebeș.

Este înzestrată și bineasortată cu tot felul de cărți românești literare și științifice, requizite școlare și de birou.

Execută tot soiul de lucrări tipografice în cel mai scurt timp pe lângă prețuri convenabile.

Legătorie proprie.

Obiecte bisericesti
dela cele mai renumite fabrici, se află de vânzare la Librăria Diecezană.

„BANCA BANATULUI“
INSTITUT DE CREDIT ȘI COMERȚ, SOCIETATE PE ACȚIUNI ÎN CARANSEBEȘ

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului de credit și comerț „Banca Banatului” societate pe acțiuni în Caransebeș, se invită la

a XI-a adunare generală ordinară,

care se va ține **Mercuri în 25 Martie 1931, la 4 ore p. m.** în localul institutului, cu următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea și constituirea adunării.
 2. Raportul Consiliului de Administrație și al Comisiei de cenzori.
 3. Prezentarea și aprobarea bilanțului pe anul 1930, distribuirea profitului curat și darea absolutului pentru gestiunea anului 1930.
 4. Modificarea Art. 5 din statute.
 5. Propuneri în sensul statutelor.
 6. Alegerea Comisiei de Cenzori în sensul Art. 36 din statute.
- Caransebeș, la 23 Februarie 1931.

Consiliul de Administrație.

N. B. Pentru participarea cu drept de vot la adunarea generală, domnii acționari sunt rugați în sensul Art. 21 din statute a depune acțiunile ce posed și dovezile de plenipotențe cu 3 zile înainte de adunarea generală la casseria institutului.

Încheierea socotelilor

la „Banca Banatului” institut de credit și comerț, societate pe acțiuni în Caransebeș, pe anul de gestiune 1930.

ACTIV				CONTUL BILANȚ				PASIV			
		Lei	B	Lei	B			Lei	B	Lei	B
Cassa în numerar				1,399.388		Capital societar				2,000.000	
Portofoliul (cu acoperire ipotecară)	26,924.256					Fondul de rezervă	1,200.000				
cambiiilor (cu garanții diverse)	8,985.380			35,909.636		Rezerve pentru creanțe dubioase	1,330.000				
Debitori în Cont-Curent				6,096.965		Rezerve pentru diverse impozite	70.000				
Efecte publice și acțiuni				1		Rezerve pentru asig. funcționarilor	400.000			3,000.000	
Edificiile institutului în piață				1		Depuneri spre fructificare				28,959.409	
Mobilier				1		Creditori în Cont-Curent și Reescont				5,877.245	
						Depozite de Cassă				588.427	
						Interese transitoare anticipate pe 1931				2,000.000	
						Profit curat pro 1930				1,000.911	
				43,405.992						43,405.992	
Conturi de ordine:						Conturi de ordine:					
Incasso și acreditați				6,046.604		Incasso și acreditive				6,046.604	

DEBIT				CONTUL PROFIT ȘI PERDERE				CREDIT			
		Lei	B	Lei	B			Lei	B	Lei	B
Interese după Depuneri spre fructificare și Credite				3,722.961		Profit transpus				54.053	
Spese de administrare, porto și timbre				948.234		Interese dela cambii și Cont-Curent				4,139.621	
Impozite diverse				603.157		Venitul dela efecte și imobili				193.222	
Profit curat pro 1930				1,000.911		Comisioane și alte venit				1,888.367	
				6,275.263						6,275.263	

Augustin Muntean m. p.
Director.

Caransebeș, la 31 Decembrie 1930.

Frideric Azzola m. p.
Contabil autorizat.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Dr. Alexandru Mărariu m. p.
Președinte.

Alexandru Bălaș m. p.

Sabin Evuțian m. p.

George Frățilă m. p.

Dr. Vasile Loichița m. p.

Virgil Musta m. p.

George Morariu m. p.

Ioan Popovici m. p.

Subscrisa Comisie de Cenzori am examinat contul Bilanțului și al Profitului și Perderei cu registrele principale și auxiliare și le-am aflat exacte.

Caransebeș, la 27 Februarie 1931.

COMISIA DE CENSORI:

Dr. Constantin Popasu m. p.
Președinte.

Dr. Dimitrie Cioloca m. p.

Nicolae Ivanescu m. p.

Ioan Penția m. p.

Dimitrie Sgăvêrdia m. p.
Expert-contabil.

Ioan Șușoiu m. p.